

Meshtarëve, rregulltarëve, rregulltareve dhe besimtarëve

të Arqidioqezës Shkodër-Pult

Te dashur,

Përshëndetja ime e paqes në Zotin arriftë te të gjithë ju.

Me muajin Shtator kemi filluar një **Vit të ri baritor** të shënuar, për fat të keq, nga një situatë serioze pandemike, e cila nuk e ka ndër mend të largohet dhe që, madje, - siç e dini - shënon raste të reja edhe midis anëtarëve të klerit dhe të rregulltarëve.

Dëshiroj edhe një herë që t'u bëj një ftesë serioze të gjithëve ju, me qëllim që të tregoni kujdesin më të madh në zbatimin e rregullave të nxjerra nga Shteti për parandalimin, si edhe të rregullave që, së bashku me Kolegjin e Konsultorëve, kishim dhënë disa muaj më parë dhe që mbeten ende në fuqi. Bashkangjitur me këtë letër, jua propozoj përsëri ato letra dhe ju nxis fuqimisht që ta zbatoni përmbajtjen e tyre.

Për t'jua rikujtuar ato rregulla jam shtyrë prej asaj që kam parë personalisht, meqë kam qenë në komunitete të ndryshme gjatë kësaj periudhe për kremtime të ndryshme. Kam vënë re se ato nuk janë zbatuar në mënyrë rigorozë nga të gjithë: mungojnë dizinfektuesit në hyrje, shumë pak besimtarë mbajnë maska mbrojtëse, ambientet nuk dizinfektohen. Përtej këtyre mangësive, ekziston mendësia e përhapur, pothuajse fataliste, që i atribuon Zotit vullnetin apo jo që dikush sëmuret ose vdes.

Epo mirë, **Zoti nuk e do të keqen tonë!** Ky është një pohim biblik, që hedh poshtë krejt fatalizmin dhe kërkon me forcë përgjegjësinë personale të secilit në dashurinë dhe respektin për jetën vetjake dhe atë të tjerëve. **Të kujdesesh për veten dhe për të tjerët është një veprim dashurie/bamirësie!** Askush, pra, nuk është i përjashtuar prej tij, sepse bamirësia nuk ka vetëm një funksion "kurues", kur dëmi bëhet, por edhe një funksion "parandalues", kur mund të bëhet ende diçka për ta shmangur më të keqen.

Më lejoni t'ju kujtoj atë që thonë shkencëtarët: jemi ne që e transmetojmë virusin, nëse nuk jemi të kujdesshëm!

Pas kësaj hyrjeje, që e konsideroj të rëndësishme dhe absolutisht për ta përdorur si objekt reflektimi dhe zbatimi, ashtu si edhe Papa na nxit të bëjmë, po vijoj me fillimin e Vitit Baritor, që, në Projektin tre-vjeçar të paraqitur në Letrën time baritore "Gëzimi i dëshmisë", është viti i misionit, me titull: "*...dhe çdo gjuhë të dëshmojë: Jezu Krishti është Zot!*".

Zyrat e interesuara për fillimin e këtij viti janë **Caritas-i** dhe **“Drejtësi e Paqe”**, të cilat janë duke bashkëpunuar për të realizuar nisma të përbashkëta (se bashku me Muzeu Dioqezan) disa prej të cilave janë organizuar me rastin e muajit Shtator kushtuar Mbrojtjes së Krijimit, por që, për fat të keq, nuk kanë qenë të suksesshme jo aq për shkak të motit të keq (falënderojmë Zotin për dhuratën e shiut!), por kryesisht për shkak të mungesës së përgjigjes nga bashkësitë e krishtera dhe nga Shkollat katolike.

Shfrytëzoj rastin për t'ju nxitur që t'u përgjigjeni ftesave që ju bëhen: është shenjë edukate dhe fryme bashkëpunimi.

Pasi mbyllëm muajin Shtator, i kushtuar Botes se Krijuar, me festën e Shën Françeskut, muaji Tetor do të na shohë të angazhuar në kremtimin e **Muajit Misionar**, kaq i dashur për Papa Françeskun. Le të mos i zhgënjejmë pritshmëritë e Atit të Shenjtë, duke mirëpritur mesazhin e tij, duke sensibilizuar një veprim misionar me lutje dhe një bashkëpunim aktiv për përhapjen e Ungjillit në bashkësitë tona dhe në ato më të largëtat, duke mbështetur misionarët edhe me ofertat tona.

Do të jetë shqetësimi im t'ju jap udhëzime të tjera baritore për muajt në vijim. Tani për tani, e kam për zemër t'ju ftoj të gjithëve për sensibilizimin dhe lutjen për thirrjet, duke ju kujtuar se prej 4 vjetësh askush nuk ka hyrë në Seminar prej Arqidioqezës sonë (dhe Kongregatat e rregulltarëve/reve nuk kanë thirrje!). A është vetëm një problem emigrimi? Le ta pyesim veten seriozisht, para Zotit, edhe mbi përgjegjësitë dhe lëshimet tona të mundshme.

Pa humbur guximin, por të fortë në fe dhe mbi të gjitha të gëzuar në shpresë, le ta fillojmë ecjen e këtij viti të ri, duke besuar në mëshirën e Zotit dhe duke ripërtërirë angazhimin tonë apostolik, secili sipas gjendjes së tij të jetës. Familjet kanë detyrën që t'i edukojnë fëmijët e tyre me fe dhe dashuri, përmes dëshmisë konkrete; rregulltarët dhe rregulltaret kanë detyrën që të dëshmojnë bukurinë e dhurimit total Zotit dhe shpresën e të mirave të ardhshme; priftërinjtë kanë detyrën që të shoqërojnë ecjen e të krishterëve, si barinj që i referohen priftit të vetëm të lartë dhe të përjetshëm, Jezu Krishtit, Bariut të Mirë.

Si ipeshkëv, lus për të gjithë juve, duke kremtuar për juve Eukaristinë e përditshme; dhe për të gjithë dëshiroj një të ardhme në bashkim të plotë me Atin, Birin dhe Shpirtin Shenjt.

Ju bekoj.

 Angelo Massafrà O.F.M.
Arqipeshkvi juaj